

Sygn. akt: X C 1123/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2021 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 1123/21upr

UZASADNIENIE

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu A. G.. Dochodził w nim zapłaty kwoty 2.294,27 zł, która wynikać miała z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Na kwotę dochodzonego roszczenia składała się kwota 2206,74 zł wynikająca z dokumentów finansowych oraz kwota 87,53 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Sąd Rejonowy w Lublinie dnia 4 lipca 2018 r. wydał nakaz zapłaty zgodny z żądaniem pozwu.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, którym domagał się oddalenia powództwa w całości, podnosząc zarzut nieudowodnienia wierzytelności oraz jej wysokość. Wskazał również na brak legitymacji po stronie powoda oraz niezgodności z zasadami współżycia społecznego, żądanych przez powoda kosztów i opłat wywodzonych w oparciu o umowę. Podniósł również zarzut przedawnienia roszczenia.

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu. Przedłożył wówczas m.in. noty obciążeniowe i inne dokumenty księgowe, umowę cesji czy wezwanie do zapłaty.

Na dalszym etapie postępowania strony pozostały na swoich dotychczasowych stanowiskach.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Firma – Company Produkcijno Handlowa” w dniu 22 września 2015 r. zawarł z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dowody: umowa nr (...), k.49-50; wydruk (...), k. 51

Pozwany częściowo regulował swoje zobowiązania wynikające z łączącej go umowy z poprzednikiem prawnym, jednak z czasem na jego koncie powstała zaległość. (...) S.A. w W. naliczała kary umowne.

Dowody: faktury VAT, k. 59-70; nota księgowa, k. 57-58, k. 71

W dniu 28 grudnia 2017 r. (...) S.A. w W. dokonał przelewu wierzytelności na powoda. Następnie pismem z dnia 1 marca 2018 r. powód wezwał pozwanego A. G. do zapłaty zadłużenia. Tego samego dnia poprzednik prawny powoda poinformował o cesji wierzytelności.

Dowody: umowa o przelew wierzytelności z załącznikiem, k. 72-77, k. 82-84; pismo z dnia 01.03.2018 r., k. 82-83

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów. Dokumenty złożone przez strony należało ocenić jako w pełni wiarygodne. Ich prawdziwość nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Należy wskazać, że istnienie sporu między stronami, co do zasady, obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 6 k.c. i 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, gdyż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, nr 1-2, s. 204; wyrok SN z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113; uzasadnienie wyroku SN z dnia 11 października 2000 r., II UKN 33/00, OSNP 2002, nr 10, poz. 251). Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodzenia co do tych okoliczności na niej spoczywał, zaś sąd powinien wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów (zob. wyrok SA w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r., I ACa 613/12, LEX nr 1294695).

Powód podnosił, iż pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W związku z zaległościami po stronie pozwanego, poprzednik T-mobile Polska wystawił noty obciążeniowe. Ponieważ pozwany zaprzeczał istnieniu powyższego roszczenia, to zgodnie z art. 6 k.c., na powodzie spoczywał ciężar wykazania jego zasadności.

Sąd doszedł do przekonania, że powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia względem pozwanego.

Jedynymi w zasadzie dowodami na istnienie roszczenia, którego dochodził w niniejszej sprawie powód, były złożone przez niego do akt sprawy faktury, noty obciążeniowe oraz umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która jednak nie zawierała informacji o zasadach i sposobie naliczenia kary umownej. Jasnym jest, że aby określić prawidłową wysokość kary umownej należy dysponować określonymi danymi. Na gruncie niniejszej sprawy jednak, powód nie dostarczył Sądowi dowodów na poparcie zasadności naliczania kary umownej. W obliczu braku dowodów, należało zatem uznać, że wysokość kary umownej została ustalona jednostronnie i nie ma możliwości weryfikacji ich słuszności zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. W związku z tym, że powód nie wykazał podstawy ani sposobu naliczenia kary umownej, Sąd nie znalazł powodów dla zasądzenia tej kwoty od pozwanego na jego rzecz.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że strona powodowa nie udowodniła zasadności swojego roszczenia, w konsekwencji Sąd orzekł o oddaleniu powództwa, jak w pkt I sentencji wyroku.

W punkcie II sentencji wyroku orzeczono o kosztach procesu zgodnie z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. zasądając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tą składały się koszty zastępstwa procesowego pozwanego w wysokości 917 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.